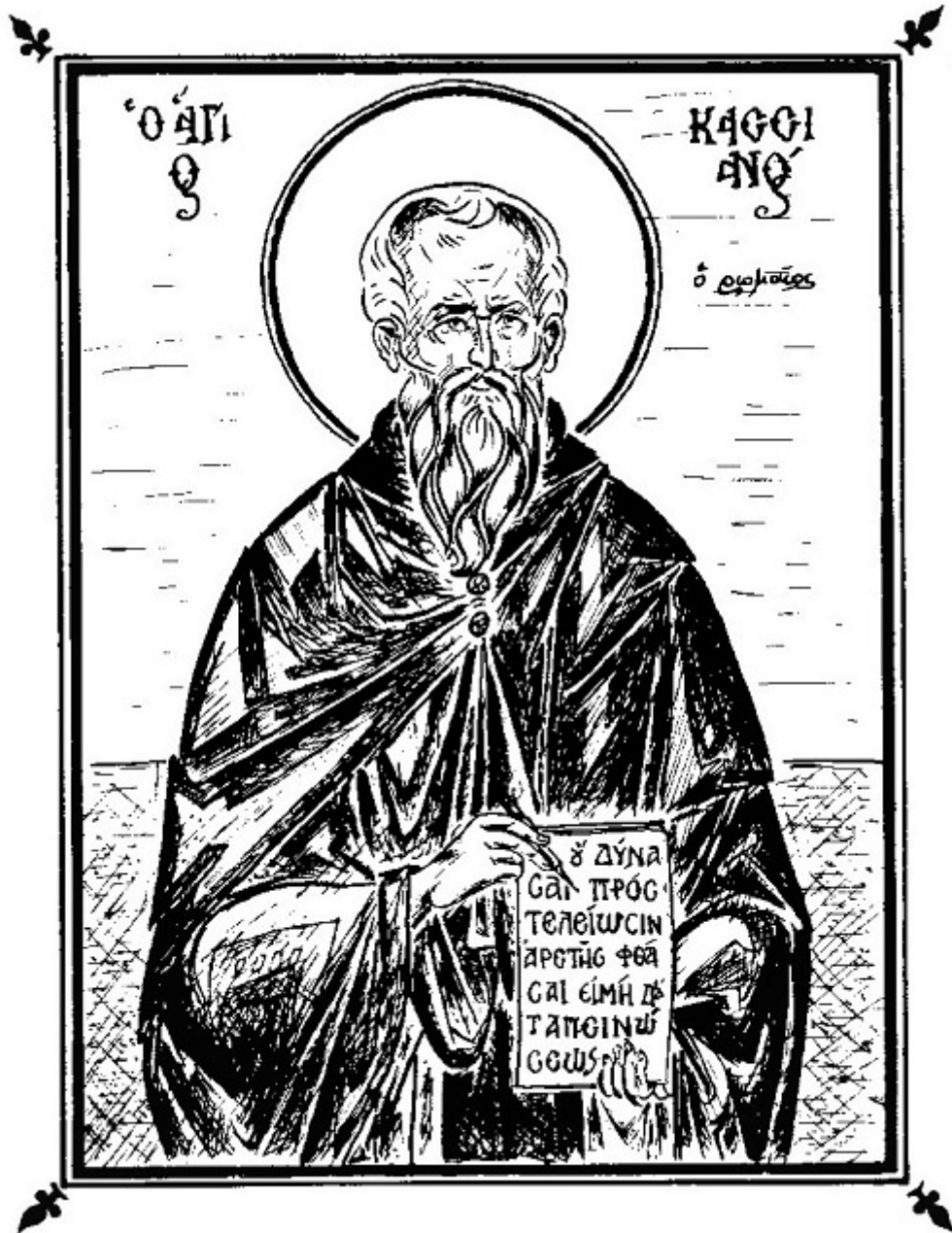
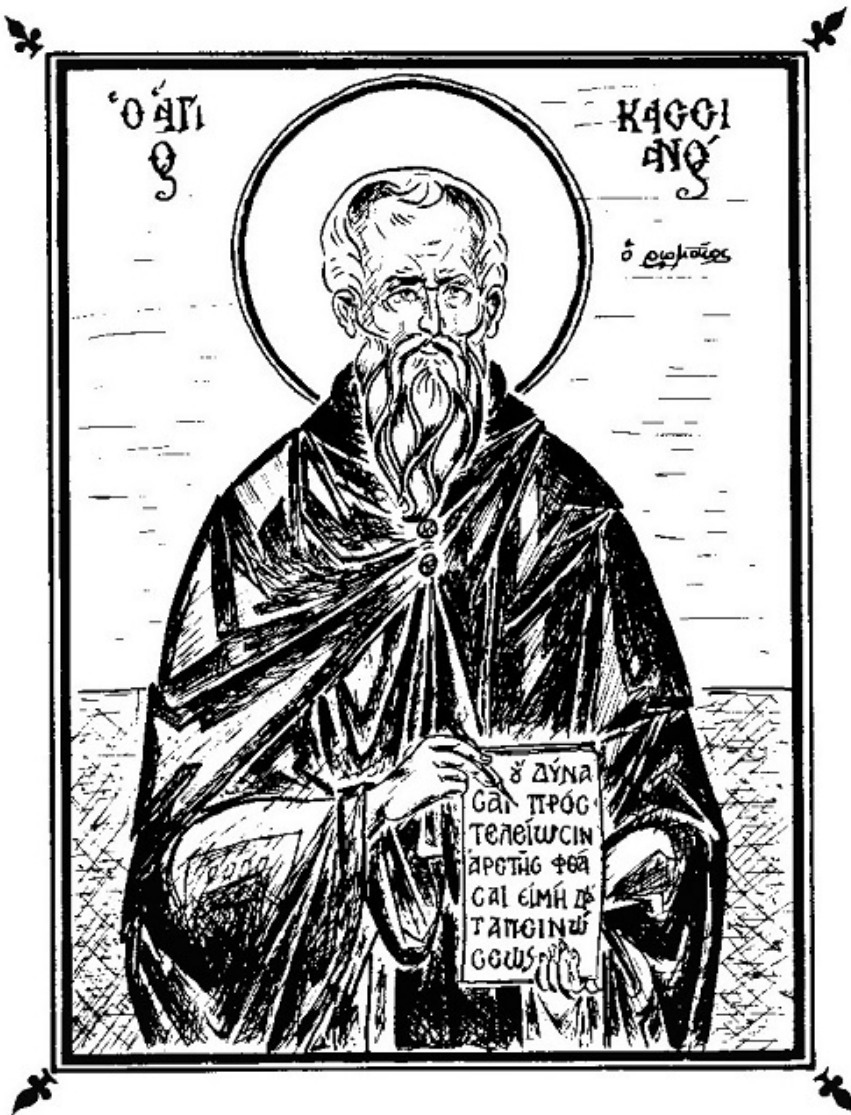

**Όλες οι αρετές και τα έργα έχουν κάποιο σκοπό
κι εκείνοι που αποβλέπουν σ' αυτόν
τακτοποιούν τον εαυτό τους!**

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ἅγιος Κασσιανός ὁ Ῥωμαῖος. (Ἔργο π. Παύλου Πολίτη).

Ἀπό το χρέος που υποσχέθηκα στον μακαριότατο αρχιεπίσκοπο Κάστορα για την διήγηση του βίου των αγίων πατέρων και της διδασκαλίας τους, απέδωσα ένα μέρος, αγιότατε Λεόντιε, με ὅσα του ἔγραψα περί διαμορφώσεως των κοινοβίων και περί των οχτώ λογισμῶν της κακίας. Τώρα ἔβαλα σκοπό να το εξοφλήσω.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἔμαθα ὅτι ὁ ἀρχιερέας που προανέφερα μας ἀφησε και ἀπήλθε πρὸς τὸ Χριστό, ἔκρινα ἀναγκαῖο, σε σένα που διαδέχτηκες τὴν ἀρετὴ του και με τὴ βοήθεια του Θεοῦ τὴν φροντίδα του μοναστηριοῦ, να σου γράψω τα υπόλοιπα τῆς διηγήσεως.

Πήγαμε λοιπόν στην έρημο της σκήτης, όπου ζούσαν οι πιο δόκιμοι και αξιόλογοι πατέρες, εγώ και ο άγιος Γερμανός, ο οποίος από την παιδική ηλικία έγινε πνευματικός μου φίλος και στο σχολείο και στο στρατό και στη μοναχική ζωή.

Εκεί είδαμε τον αββά Μωυσή, άγιον άνθρωπο, ο οποίος έλαμπε μεταξύ των άλλων, όχι μόνο στις πρακτικές αρετές αλλά και στην πνευματική θεωρία. Τον παρακαλούσαμε λοιπόν με δάκρυα να μας πει ένα λόγο πνευματικής ωφέλειας, με τον οποίο να μπορέσουμε να φτάσουμε στην τελειότητα.

Και αφού πολύ τον παρακαλέσαμε, μας είπε: «Παιδιά μου, όλες οι αρετές και τα έργα έχουν κάποιο σκοπό, κι εκείνοι που αποβλέπουν σ' αυτόν τακτοποιούν τον εαυτό τους και φτάνουν στον ποθούμενο στόχο. Όπως ο γεωργός υποφέρει και τη ζέστη και το κρύο, δουλεύοντας με προθυμία τη γη, έχοντας σκοπό να την καθαρίσει από αγκάθια και ξένα χόρτα και στόχο την απόλαυση των καρπών.

Και ο έμπορος χωρίς να λογαριάζει τους κινδύνους ούτε της θάλασσας, ούτε της ξηράς, προχωρεί στο εμπόριο, έχοντας σκοπό το εμπορικό κέρδος και στόχο την απόλαυση του κέρδους. Επίσης και εκείνος που κατατάσσεται στο στρατό, ούτε τους κινδύνους του πολέμου λογαριάζει ούτε την ταλαιπωρία της ξενιτειάς, αλλά έχει σκοπό την απόκτηση αξιωμάτων λόγω ανδραγαθίας και στόχο το κέρδος από το αξίωμα.

Έχει λοιπόν και η δική μας προσπάθεια δικό της σκοπό και στόχο, για χάρη του οποίου υποφέρομε με προθυμία κάθε κόπο και κούραση. Γι' αυτό η αποχή τροφών κατά τις νηστείες δεν μας καταβάλλει. Ο κόπος των αγρυπνιών μάς ευχαριστεί. Η ανάγνωση και η μελέτη των Γραφών γίνεται με προθυμία.

Και ο κόπος της εργασίας και η υπακοή και η απογύμνωση απ' όλα τα γήινα πράγματα και η παραμονή μας στην έρημο, γίνονται με ευχαρίστηση. Αλλά και σεις, που καταφρονήσατε και την πατρίδα και την οικογένειά σας και όλο τον κόσμο και ξενιτευτήκατε, και ήρθατε τώρα σε μένα που είμαι άνθρωπος χωρικός και αμαθής, πέστε μου ποιος είναι ο σκοπός σας; Και σε ποιο στόχο αποβλέπετε;

Τότε του αποκριθήκαμε: «Στη βασιλεία των ουρανών».

Σ' αυτό ο αββάς Μωυσής απάντησε:

«Ορθά αποκριθήκατε για το στόχο σας. Αλλά δεν μου είπατε ποιος είναι ο σκοπός, προς τον οποίο αν αποβλέπομε, χωρίς να ξεφεύγομε από τον ίδιο δρόμο, μπορούμε να επιτύχομε την βασιλεία των ουρανών».

Και τότε, αφού ομολογήσαμε, ότι δεν γνωρίζομε, ο γέροντας αποκρίθηκε:

«Στόχος λοιπόν της μοναχικής μας ζωής, όπως είπατε, είναι η βασιλεία του Θεού. Και σκοπός η καθαρότητα της ψυχής, χωρίς την οποία είναι αδύνατο να φτάσουμε σ' εκείνο το στόχο. Σ' αυτόν το σκοπό λοιπόν να είναι πάντοτε ο νους μας. Και αν ποτέ συμβεί για λίγο να ξεφύγει η καρδιά μας από τον ίσιο δρόμο, αμέσως να την επαναφέρουμε και να την ευθυγραμμίζουμε, σαν με αλφάδι, με το σκοπό μας.

Γνωρίζοντας αυτό ο μακάριος Παύλος, λέει: «Λησμονώ όσα έγιναν στο παρελθόν, κι απλώνομαι διαρκώς προς τα εμπρός και τρέχω προς το τέρμα, για το ουράνιο βραβείο που μας κάλεσε ο Θεός» (Φιλιπ. 3, 14).

Γι' αυτόν τον σκοπό λοιπόν κι εμείς κάνομε τα πάντα, γι' αυτόν όλα τα περιφρονούμε, και την πατρίδα και την οικογένεια και τα χρήματα και όλο τον κόσμο, για ν' αποκτήσουμε την καθαρότητα της καρδιάς.

Αν λησμονήσουμε αυτό το σκοπό, κατ' ανάγκην, καθώς περπατούμε στο σκοτάδι και βαδίζομε έξω από τον ίσιο δρόμο, θα σκοντάφτομε συχνά και πολύ θα πλανιόμαστε. Αυτό έγινε σε πολλούς, οι οποίοι στην αρχή της αποταγής τους καταφρόνησαν και πλούτο και χρήματα και όλον τον κόσμο, ύστερα όμως για χάρη ενός δικελιού ή μιας βελόνας ή για ένα καλάμι ή για ένα βιβλίο, θύμωσαν και οργίζονταν, πράγμα που δεν θα το πάθαιναν αν θυμούνταν τον σκοπό για τον οποίο καταφρόνησαν τα πάντα.

Συνεχίζεται

Από τον "Λόγο προς τον ηγούμενο Λεόντιο, για τους αγίους Πατέρες της Σκήτης και για την διάκριση", του Αγίου Κασσιανού του Ρωμαίου, όπως δημοσιεύεται σε μετάφραση στην "Φιλοκαλία των Ιερών Νηπτικών", τόμος α', των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας. Μετάφραση Αντώνιος Γαλίτης.